

Megoldásra vár a kétnyelvű utcanévtáblák ügye Nagyváradon

2012. 3. 2.

A sokat vitatott nagyváradai magyar utcanévtáblák ügyében tartott sajtótájékoztatót 2012. március 1-jén Csomortányi István, az Erdélyi Magyar Néppárt partiumi szervezési igazgatója és Nagy József Barna, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács partiumi régióelnöke. A sajtótájékoztató apropóját az adta, hogy Nagyvárad román többségű helyi tanácsa szerdai ülésén papírforma szerint elutasította az RMDSZ-frakció kétnyelvű utcanévtáblák kihelyezésére vonatkozó kezdeményezését.

Bár a két politikai oldal meglátása Nagyvárad kétnyelvű utcanévtábláinak ügyében is merőben különbözik egymástól – a Néppárt, illetve az EMNT a történelmi utcanevek, az RMDSZ a tükörfordítások használatát szorgalmazza – Csomortányi István úgy véli, mégis konszenzus születhet ebben a kérdésben. Ehhez az szükséges, hogy az RMDSZ ne magányügyként kezelje, ugyanakkor ne kampánycélokra használja a nagyváradai magyarság ezen sarkalatos kérdését.

Csomortányi és Nagy: a kezdeményezés törvényes

A Néppárt regionális szervezési igazgatója arról tájékoztatta a sajtó megjelent képviselőit, hogy a jövő hét folyamán ismételtelen megkeresik a helyi RMDSZ-frakció tagjait és kezdeményezni fogják egy közös bizottság létrehozását. Helytörténészek bevonásával, közösen össze kell állítani egy olyan utcanévjegyzéket, mely mindkét fél, de ami a legfontosabb, a nagyváradai magyarság számára is elfogadható. A két-három történelmi magyar megnevezéssel rendelkező utcák esetében szakemberek bevonásával megállapítható, hogy a köztudatban ezen elnevezések közül melyik az elterjedtebb, mondta Csomortányi, majd hozzáfűzte, hogy szintén egyeztetésre van szükség a magyar vonatkozású, de nem történelmi utcaneveket illetően, mint például a régi Szent János, mai Ady Endre utca esetében is. A közösen összeállított utcanévjegyzékből kihagyhatóak az olyan rosszemlékű utcanevek, mint például a Ribbentrop utca, közölte Csomortányi. Hangsúlyozta: csak azok esetében fogadható el a tükörfordítás, melyek nem rendelkeznek magyar történelmi elnevezéssel. Nagyváradon mintegy húsz százalékra tehető ezen utcák száma. A néppárti politikus meggyőződése szerint a magyar politikai és civil szféra összefogásával nyomást lehetne gyakorolni a román többségű helyi tanácsra a kétnyelvű utcanévtáblák kihelyezése érdekében.

Mint ismeretes, a helyi tanács tagjai törvénytelennek minősítették az RMDSZ beterveztését a kétnyelvű

utcanévtáblákra vonatkozóan, arra hivatkozva, hogy nincs hozzá jogalap Romániában. „Aki ezt állítja az vagy inkompetens, vagy hazudik, ugyanis az európai kisebbségi keretegyezmény, vagy a kisebbségi nyelvek chartája világosan kimondja a hasonló kezdeményezések törvényességét” – hangsúlyozta Csomortányi István, aki két konkrét romániai precedenst is megemlített. Szászsebesen, illetve Besztercén az egy százalék alatti német kisebbségre való tekintettel kétnyelvű – román és német – történelmi utcanevek is megtalálhatóak.

Nagy József Barna, az EMNT partiumi régióelnöke arról szólt, hogy a történelmi magyar utcanevek kihelyezésére irányuló küzdelmük 2005 óta tart. Akkor még az Erdélyi Magyar Ifjak helyi szervezetében tevékenykedve a polgári engedetlenség különböző eszközeivel élve küzdöttek például azért, hogy a főtér városalapító királyunk, Szent László nevét viselje. Háromezer aláírás sem volt elegendő ahhoz, hogy hatni tudjanak a román politikai akaratra, emlékezett vissza a régióelnök. Több tíz beadványt nyújtottak be az önkormányzathoz a magyar nyelvű feliratok ügyében, azonban kérésük nem talált meghallgatásra. Nagy József Barna egyetlen pozitív példát említett: néhány évvel ezelőtt sikerült elérni azt, hogy a Metropolisz Övezet határában felállított egynyelvű táblára magyar felirat is kerüljön. „Ez is igazolja azt, hogy a civil öntudatnak és összefogásnak van fogantaja” – hangzott el. A régióelnök mélyszégyen felháborítónak tartja, hogy az a Biró Rozália nyilatkozik az utcanevek témájában, aki még csak elnézést sem kért a botrányos tükörfordításokért, mely az egész Kárpát-medencei magyar sajtót megjárta nevetség tárgyává téve a nagyváradiak kétnyelvűségért vívott küzdelmét. A kétnyelvű utcanévtáblák szükségességéről szólva Nagy József Barna elmondta: „szeretnénk megélni magyarságunkat és otthon érezni magunkat szülővárosunkban”.